

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 23. februar 2017
(OR. en)**

2015/0281 (COD)

PE-CONS 53/16

**DROIPEN 203
COPEN 367
JAI 1028
CODEC 1790**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om bekæmpelse af
terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og
ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/...

af ...

**om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning
af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA
og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
efter den almindelige lovgivningsprocedure², og
ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 177 af 18.5.2016, s. 51.

² Europa-Parlamentets holdning af 16.2.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af ...

- (1) Unionen bygger på de universelle værdier: menneskets værdighed, frihed, lighed og solidaritet og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Den bygger på principperne om demokrati og retsstatsprincippet, som medlemsstaterne har til fælles.
- (2) Terrorhandlinger udgør en af de alvorligste krænkelse af de universelle værdier, som Unionen er baseret på, nemlig menneskets værdighed, frihed, lighed og solidaritet, samt udøvelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. De udgør også et af de alvorligste angreb på demokratiet og retsstaten, der er principper, som medlemsstaterne har til fælles, og som Unionen er baseret på.

- (3) Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA¹ er hjørnestenen i medlemsstaternes strafferetlige foranstaltninger over for terror. En retlig ramme, der er fælles for alle medlemsstater, og navnlig en harmoniseret definition af terrorhandlinger, tjener som et benchmark for udveksling af oplysninger og samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder i henhold til Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA², Rådets afgørelse 2008/615/RIA³ og 2005/671/RIA⁴, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013⁵ og Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA⁶ og 2002/465/RIA⁷.

¹ Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3).

² Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89).

³ Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1).

⁴ Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005 om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger (EUT L 253 af 29.9.2005, s. 22).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs, og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

⁶ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

⁷ Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold (EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1).

- (4) Terrortruslen er taget til og har udviklet sig hurtigt i de senere år. Personer, der betegnes som "fremmedkrigere", rejser til udlandet med terror for øje. Hjemvendende fremmedkrigere udgør en øget sikkerhedstrussel for alle medlemsstater. Fremmedkrigere er blevet sat i forbindelse med nylige angreb og planer i adskillige medlemsstater. Hertil kommer, at Unionen og dens medlemsstater står over for tiltagende trusler fra enkeltpersoner, der er inspireret af eller modtager instrukser fra terrorgrupper i udlandet, men som bliver i Europa.
- (5) I sin resolution 2178 (2014) gav De Forenede Nationers Sikkerhedsråd udtryk for sin bekymring over den stigende trussel fra fremmedkrigere og krævet, at alle FN's medlemsstater sikrer, at lovovertrædelser med tilknytning til dette fænomen er strafbare i henhold til national ret. Europarådet har i denne forbindelse i 2015 vedtaget en tillægsprotokol til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme.
- (6) Under hensyn til terrortruslernes udvikling og Unionens og medlemsstaternes retlige forpligtelser i henhold til folkeretten bør definitionen af terrorhandlinger, lovovertrædelser med forbindelse til en terrorgruppe og lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter tilnærmes yderligere i alle medlemsstaterne, således at den mere bredt dækker adfærd med hensyn til navnlig fremmedkrigere og finansiering af terror. Disse former for adfærd bør også være strafbare, når de udøves via internettet, herunder de sociale medier.

- (7) Endvidere kræver terrorismens grænseoverskridende karakter en stærk koordineret reaktion og et stærkt koordineret samarbejde i og mellem medlemsstaterne samt med og blandt de kompetente EU-agenturer og -organer for at bekæmpe terrorisme, herunder Eurojust og Europol. Med henblik herpå bør der gøres effektiv brug af de tilgængelige samarbejdsværktøjer og -ressourcer såsom fælles efterforskningshold og koordineringsmøder, der faciliteres af Eurojust. Terrorismens globale karakter nødvendiggør en international løsning, der kræver, at Unionen og dens medlemsstater styrker samarbejdet med relevante tredjelande. En stærk koordineret reaktion og et stærkt koordineret samarbejde er også nødvendigt med henblik på at sikre og fremskaffe elektronisk bevismateriale.
- (8) Dette direktiv indeholder en udtømmende liste over en række alvorlige forbrydelser, såsom angreb på en persons liv, som værende forsætlige handlinger, der kan betragtes som terrorhandling, når og for så vidt de begås med henblik på et særligt terrorformål, dvs. at intimidere en befolkning i alvorlig grad, uretmæssigt at tvinge en regering eller en international organisation til at udføre eller til at undlade at udføre en handling eller alvorligt at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer. Trusler om at begå sådanne forsætlige handlinger bør også betragtes som værende en terrorhandling, når det på grundlag af objektive omstændigheder kan fastslås, at sådanne trusler er fremsat med et af disse terrorformål for øje. Derimod anses handlinger, der f.eks. sigter mod at tvinge en regering til at udføre eller undlade at udføre en handling, uden dog at være opført på den udtømmende liste over alvorlige forbrydelser, ikke for at være terrorhandling i henhold til dette direktiv.

- (9) De lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter er af en meget alvorlig karakter, da de kan resultere i, at der begås terrorhandlinger og sætte terrorister og terrorgrupper i stand til at opretholde og videreudvikle deres kriminelle aktiviteter, og dette berettiger til kriminalisering af sådan adfærd.
- (10) Lovovertrædelsen bestående i offentlig opfordring til at begå en terrorhandling omfatter bl.a. forherligelse og retfærdiggørelse af terror eller videreformidling af budskaber eller billeder online eller offline, herunder vedrørende terrorofre, som et middel til at samle støtte til terroristernes sag eller intimidere en befolkning i alvorlig grad. En sådan adfærd bør være strafbar, når den skaber en fare for, at der begås terrorhandlinger. I hvert enkelt konkret tilfælde bør der ved vurderingen af, om der er skabt en sådan fare, tages hensyn til såvel sagens særlige omstændigheder såsom ophavsmanden til og modtageren af meddelelsen som den sammenhæng, hvori handlingen er begået. Farens betydning og troværdige karakter bør også tages i betragtning ved anvendelsen af bestemmelsen om offentlig opfordring i overensstemmelse med national ret.

- (11) Kriminalisering af modtagelse af oplæring i terror supplerer den eksisterende lovovertrædelse, varetagelse af oplæring, og adresserer specifikt trusler hidrørende fra personer, der aktivt forbereder at begå terrorhandlinger, herunder personer, som i sidste instans handler alene. Modtagelse af oplæring i terror omfatter opnåelse af viden, dokumentation eller praktiske færdigheder. Selvstudium, herunder over internettet eller ved at konsultere andet undervisningsmateriale, bør også anses for at være modtagelse af oplæring i terror, når det er en følge af en aktiv adfærd og sker med forsæt om at begå eller medvirke til at begå en terrorhandling. I forbindelse med alle sagens særlige omstændigheder kan denne hensigt f.eks. udledes af typen af materialer og konsultationshyppigheden. At downloade en vejledning i at fremstille sprængstoffer med det formål at begå en terrorhandling vil således kunne betragtes som værende modtagelse af oplæring i terror. Derimod anses det ikke som værende modtagelse af oplæring i terror i henhold til dette direktiv blot at besøge websteder eller indsamle materiale til lovlige formål såsom akademiske eller forskningsformål.

- (12) Under hensyn til truslens alvor og behovet for navnlig at dæmme op for strømmen af fremmedkrigere er det nødvendigt at kriminalisere rejser til udlandet med terror for øje, dvs. ikke blot for at begå terrorhandlinger og varetage eller modtage oplæring, men også for at deltage i en terrorgruppes aktiviteter. Det er ikke strengt nødvendigt at kriminalisere selve det at rejse. Derudover udgør rejser til Unionens område med terror for øje en voksende sikkerhedstrussel. Medlemsstaterne kan også beslutte at tackle terrortrusler som resultat af rejser med terror for øje til den pågældende medlemsstat ved at kriminalisere forberedende handlinger, som kan omfatte planlægning eller sammensværgelse med henblik på at begå eller medvirke til en terrorhandling. Enhver facilitering af rejser af denne art bør også kriminaliseres.
- (13) Ulovlig handel med skydevåben, olie, stoffer, cigaretter, forfalskede varer og kulturgenstande såvel som menneskehandel, opkrævning af beskyttelsespenge og afpresning er blevet lukrative måder for terrorgrupper til at opnå finansiering. I denne sammenhæng udgør de stadig flere forbindelser mellem organiseret kriminalitet og terrorgrupper en voksende sikkerhedstrussel for Unionen og bør derfor tages med i betragtning af de myndigheder i medlemsstaterne, som er involveret i straffesager.

- (14) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹ fastlægger fælles regler om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af Unionens finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Ud over denne forebyggende tilgang bør finansiering af terror være strafbar i medlemsstaterne. Kriminaliseringen bør ikke blot dække finansiering af terrorhandlinger, men også finansiering af en terrorgruppe samt andre lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter, f.eks. rekruttering og oplæring eller rejse med terror for øje, med det formål at nedbryde støttestrukturer, der letter, at der begås terrorhandlinger.
- (15) Ydelse af materiel støtte til terrorisme gennem personer, der deltager i eller optræder som formidlere med hensyn til levering af eller bevægelighed for tjenester, aktiver og varer, herunder handelstransaktioner, der indebærer indførsel i eller udførsel fra Unionen, såsom salg, erhvervelse eller udveksling af en kulturgenstand af arkæologisk, kunstnerisk, historisk eller videnskabelig interesse, der ulovligt er fjernet fra et område, der på det tidspunkt, hvor genstanden fjernes, kontrolleres af en terrorgruppe, bør være strafbar i medlemsstaterne som medvirken og tilskyndelse til terror eller finansiering af terror, hvis sådan adfærd udføres med viden om, at disse operationer eller indtægterne herfra skal anvendes helt eller delvis med terror for øje eller vil gavne terrorgrupper. Det kan blive nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på effektivt at bekæmpe ulovlig handel med kulturgenstande som indtægtskilde for terrorgrupper.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

- (16) Forsøg på at rejse med terror for øje, på at varetage oplæring i terror og på at rekruttere med henblik på terrorisme bør være strafbart.
- (17) Hvad angår de strafbare handlinger, der er omhandlet i dette direktiv, er det nødvendigt, at begrebet forsæt anvendes på alle de elementer, der indgår i disse lovovertrædelser. Det forsætlige aspekt ved en handling eller undladelse kan fastslås på grundlag af de objektive faktiske forhold.
- (18) For fysiske og juridiske personer, der er ansvarlige for sådanne lovovertrædelser, bør der fastsættes straffe og sanktioner, som afspejler disse lovovertrædelsers alvor.
- (19) Når rekruttering og oplæring i terror er rettet mod et barn, bør medlemsstaterne sikre, at dommere har mulighed for at tage dette forhold i betragtning, når de dømmer lovovertrædere, selv om dommere ikke bør være forpligtet til at skærpe straffen. Det påhviler dommeren at vurdere det pågældende forhold sammen med de andre forhold i den konkrete sag.
- (20) Der bør fastsættes bestemmelser om straffemyndighed for at sikre, at de lovovertrædelser, der er fastsat i dette direktiv, kan retsforfølges effektivt. Det forekommer navnlig hensigtsmæssigt at fastlægge straffemyndigheden for lovovertrædelser, som begås af personer, der varetager oplæring i terror, uanset deres nationalitet, på grund af de mulige virkninger af sådan adfærd på Unionens område og den nære materielle forbindelse, der er mellem lovovertrædelserne bestående i varetagelse og modtagelse af oplæring i terror.

- (21) For at sikre en vellykket efterforskning og retsforfølgning af terrorhandlinger, lovovertrædelser med forbindelse til en terrorgruppe eller lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter bør de ansvarlige for efterforskning eller retsforfølgning af sådanne lovovertrædelser have mulighed for at benytte effektive efterforskningsmidler såsom dem, der anvendes i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet og anden alvorlig kriminalitet. Brugen af sådanne midler i overensstemmelse med national ret bør være målrettet og ske under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og karakteren og alvoren af de lovovertrædelser, der efterforskes, og bør respektere retten til beskyttelse af personoplysninger. Sådanne midler bør, hvis det er relevant, omfatte for eksempel undersøgelse af personlige ejendele, aflytning af kommunikationer, skjult overvågning, herunder elektronisk overvågning, optagelse og opbevaring af lydoptagelser, i private eller offentlige køretøjer og på private eller offentlige steder og af billeder af personer i offentlige køretøjer og på offentlige steder samt finansiel efterforskning.

- (22) Et effektivt middel til bekæmpelse af terrorisme på internettet er at fjerne onlineindhold, der udgør en offentlig opfordring til at begå en terrorhandling, ved kilden.
- Medlemsstaterne bør gøre deres yderste for at samarbejde med tredjelande i forsøget på at sikre, at onlineindhold, der udgør en offentlig opfordring til at begå en terrorhandling, fjernes fra servere beliggende på deres område. Når det imidlertid ikke er muligt at fjerne dette indhold ved kilden, kan der også iværksættes mekanismer for at blokere adgangen til et sådant indhold fra Unionens område. De foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne i overensstemmelse med dette direktiv med henblik på at fjerne indhold, der udgør en offentlig opfordring til at begå en terrorhandling, eller, hvis dette ikke er muligt, blokere adgangen til et sådant indhold, vil kunne baseres på offentlige tiltag, som f.eks. lovgivningsmæssige, ikkelovgivningsmæssige eller judicielle tiltag. Dette direktiv berører i den forbindelse ikke de frivillige tiltag, der iværksættes af internetbranchen for at forebygge misbrug af dens tjenester, eller i medlemsstaternes støtte til sådanne tiltag, såsom afsløring og signalering af terrorrelateret indhold. Uanset hvilket grundlag eller hvilken metode der vælges, bør medlemsstaterne sørge for, at der sikres et tilstrækkeligt niveau af retssikkerhed og forudsigelighed for brugere og tjenesteudbydere og mulighed for domstolsprøvelse i overensstemmelse med national ret. Det er nødvendigt, at sådanne foranstaltninger tager hensyn til slutbrugernes rettigheder og er i overensstemmelse med gældende retlige og judicielle procedurer og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret).

- (23) Fjernelse af onlineindhold, der udgør en offentlig opfordring til at begå en terrorhandling, eller, hvis det ikke er muligt, blokering af adgangen til sådant indhold, i henhold til dette direktiv, bør ikke berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF¹. Navnlig bør der ikke pålægges tjenesteudbydere nogen generel forpligtelse til at overvåge den information, de fremsender eller oplagrer, eller til aktivt at lede efter forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig virksomhed. Desuden bør udbydere af hostingtjenester ikke drages til ansvar, så længe de ikke har reel viden om en ulovlig aktivitet eller information og ikke er bekendt med de forhold eller omstændigheder, hvoraf den ulovlige aktivitet eller information klart fremgår.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel") (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

- (24) For at bekæmpe terrorisme effektivt har effektiv udveksling af oplysninger, der betragtes som værende relevante af de kompetente myndigheder med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af terrorhandlinger, mellem kompetente myndigheder og EU-agenturer afgørende betydning. Medlemsstaterne bør sikre, at der effektivt og rettidigt udveksles oplysninger i overensstemmelse med national ret og Unionens eksisterende retlige ramme, som f.eks. afgørelse 2005/671/RIA, Rådets afgørelse 2007/533/RIA¹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681². Når de nationale kompetente myndigheder overvejer, om de skal udveksle relevante oplysninger, bør de tage hensyn til, at terrorhandlinger udgør en alvorlig trussel.

¹ Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 132).

- (25) For at styrke den nuværende ramme for udveksling af oplysninger i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme, jf. afgørelse 2005/671/RIA, bør medlemsstaterne sikre, at de relevante oplysninger, der indsamles af deres kompetente myndigheder i forbindelse med straffesager, f.eks. retshåndhævende myndigheder, anklagere eller undersøgelsesdommere, gøres tilgængelige for de respektive kompetente myndigheder i en anden medlemsstat, som de vurderer, at disse oplysninger kunne være relevante for. Som minimum bør sådanne relevante oplysninger, alt efter hvad der er relevant, omfatte de oplysninger, der er videregivet til Europol eller Eurojust i overensstemmelse med afgørelse 2005/671/RIA. Dette er i overensstemmelse med EU-reglerne om databeskyttelse som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680¹ og berører ikke EU-reglerne om samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder i forbindelse med straffesager, såsom dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU² eller rammeafgørelse 2006/960/RIA.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

- (26) Relevante oplysninger, der er indsamlet af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne som led i straffesager i forbindelse med terrorhandlinger, bør udveksles. Udtrykket "straffesager" forstås som omfattende alle sagens faser fra det tidspunkt, hvor en person mistænkes eller tiltales for at have begået en strafbar handling, indtil afgørelsen om den endelige fastsættelse af, hvorvidt denne person har begået den pågældende strafbare handling, er blevet endelig.
- (27) Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU¹ og som yderligere fastlagt ved nærværende direktiv vedtage foranstaltninger til beskyttelse, hjælp og bistand, der imødekommer terrorofres særlige behov. Et terroroffer er som defineret i artikel 2 i direktiv 2012/29/EU en fysisk person, som har lidt skade, herunder fysisk, psykisk eller følelsesmæssig skade eller økonomisk tab, som direkte er forvoldt ved en terrorhandling, eller et familiemedlem til en person, hvis død direkte blev forvoldt ved en terrorhandling, og som har lidt skade som følge af personens død. Overlevende terrorofres familiemedlemmer som defineret i nævnte artikel har i overensstemmelse med nævnte direktiv adgang til hjælpetjenester for ofre og beskyttelsesforanstaltninger.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).

- (28) Bistanden i forbindelse med ofres erstatningskrav berører ikke, men er et supplement til den bistand, som terrorofre får fra de bistandsydende myndigheder i overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/80/EF¹. Dette berører ikke de nationale regler om retlig repræsentation i forbindelse med erstatningskrav, herunder gennem retshjælpsordninger, og andre relevante nationale regler om erstatning.
- (29) Medlemsstaterne bør sikre, at der inden for rammerne af den nationale beredskabsinfrastruktur ydes en omfattende indsats, der imødekommer terrorofres særlige behov umiddelbart efter et terrorangreb og så længe, det er nødvendigt. Med henblik herpå kan medlemsstaterne oprette et enkelt og ajourført websted med alle relevante oplysninger og et krisestøttecenter, der kan yde psykologisk førstehjælp og følelsesmæssig støtte til ofre og deres familiemedlemmer. Medlemsstaternes initiativer i denne henseende bør støttes ved at gøre fuld brug af tilgængelige fælles bistandsmekanismer og -ressourcer på EU-plan. Hjælpetjenesterne bør tage hensyn til, at terrorofres særlige behov kan ændre sig med tiden. Medlemsstaterne bør i den forbindelse sikre, at hjælpetjenesterne i første omgang imødekommer i det mindste de mest sårbare terrorofres følelsesmæssige og psykologiske behov og underretter alle terrorofre om tilgængeligheden af yderligere følelsesmæssig og psykologisk støtte, herunder traumestøtte og -rådgivning.

¹ Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 15).

- (30) Medlemsstaterne bør sikre, at alle terrorofre har adgang til oplysninger om ofres rettigheder, tilgængelige hjælpetjenester og erstatningsordninger i den medlemsstat, hvor terrorhandlingen blev begået. De pågældende medlemsstater bør træffe passende foranstaltninger med henblik på at facilitere deres indbyrdes samarbejde for at sikre, at terrorofre, der har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor terrorhandlingen blev begået, har reel adgang til sådanne oplysninger. Medlemsstaterne bør desuden sikre, at terrorofre har adgang til hjælpetjenester i en lang periode i deres bopælsmedlemsstat, også selv om terrorhandlingen fandt sted i en anden medlemsstat.
- (31) Som afspejlet i den reviderede EU-strategi for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering til terrorisme fra 2014 og konklusionerne vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union og af medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, om styrkelse af den strafferetlige respons på radikaliserings, der fører til terrorisme og voldelig ekstremisme, fra 2015 kræver forebyggelse af radikaliserings og rekruttering til terrorisme, herunder radikaliserings på internettet, en langsigtet, proaktiv og samlet tilgang. En sådan tilgang bør kombinere foranstaltninger på det strafferetlige område med politikker inden for uddannelse, social inklusion og integration samt gennemførelse af effektive programmer for afradikaliserings eller løsrivelse og udtrædelse eller rehabiliterings, herunder i fængsler og i forbindelse med prøveløsladelse. Medlemsstaterne bør udveksle god praksis om effektive foranstaltninger og projekter på dette område, navnlig for så vidt angår fremmedkrigere såvel som hjemvendte fremmedkrigere, hvis det er hensigtsmæssigt i samarbejde med Kommissionen og de relevante EU-agenturer og -organer.

- (32) Medlemsstaterne bør fortsætte deres bestræbelser på at forebygge og bekæmpe radikaliserings, der fører til terrorisme, ved at koordinere og udveksle oplysninger og erfaringer om de nationale forebyggelsespolitikker og ved at gennemføre eller i givet fald ajourføre de nationale forebyggelsespolitikker under hensyntagen til deres egne behov, målsætninger og kapaciteter og på baggrund af deres egne erfaringer. Kommissionen bør, hvis det er hensigtsmæssigt, yde støtte til nationale, regionale og lokale myndigheder i forbindelse med udformningen af forebyggelsespolitikker.
- (33) Medlemsstaterne bør alt efter de relevante behov og særlige forhold i den enkelte medlemsstat yde støtte til fagfolk, herunder civilsamfundspartnere, der kan forventes at komme i kontakt med personer, som er sårbare over for radikaliserings. Sådanne støtteforanstaltninger kan navnlig omfatte uddannelses- og bevidstgørelsestiltag, der tager sigte på at identificere og håndtere tegn på radikaliserings. Sådanne tiltag bør, hvis det er hensigtsmæssigt, gennemføres i samarbejde med private virksomheder, relevante civilsamfundsorganisationer, lokalsamfund og andre interessenter.
- (34) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af behovet for harmoniserede regler for hele Unionen bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (35) Dette direktiv er i overensstemmelse med de principper, der anerkendes i artikel 2 i TEU, og de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt med de principper, der navnlig er anerkendt i chartret, herunder i afsnit II, III, V og VI, som bl.a. omfatter retten til frihed og sikkerhed, ytrings- og informationsfrihed, foreningsfrihed, ret til at tænke frit og til samvittigheds- og religionsfrihed, det generelle forbud mod forskelsbehandling, navnlig på grund af race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf, hvilket også omfatter kravet om præcision, klarhed og forudsigelighed i strafferetten, uskyldsformodningen samt fri bevægelighed som fastsat i artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF¹. Nærværende direktiv skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper og under samtidig hensyntagen til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og andre menneskerettighedsforpligtelser i henhold til folkeretten.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- (36) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i henhold til EU-retten med hensyn til mistænkte eller tiltalte proceduremæssige rettigheder i straffesager.
- (37) Dette direktiv bør ikke resultere i en ændring af medlemsstaternes rettigheder, forpligtelser og ansvar i henhold til folkeretten, herunder den humanitære folkeret. Dette direktiv fastsætter ikke regler for de aktiviteter, som væbnede styrker udfører under væbnede konflikter, som er reguleret af den humanitære folkeret, jf. den betydning som disse udtryk har i henhold til den humanitære folkeret, eller for de aktiviteter, en stats militære styrker udfører som led i deres officielle funktioner, for så vidt disse aktiviteter er omfattet af andre folkeretlige retsregler.
- (38) Humanitære aktioner, der gennemføres af upartiske humanitære organisationer, som anerkendt af folkeretten, herunder den humanitære folkeret, falder ikke inden for dette direktivs anvendelsesområde, idet der tages hensyn til retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol.
- (39) Gennemførelsen af strafferetlige foranstaltninger, der vedtages i henhold til dette direktiv, bør stå i et rimeligt forhold til lovovertrædelsens art og omstændighederne ved den med hensyn til de legitime mål, der forfølges, samt nødvendigheden heraf i et demokratisk samfund og bør udelukke enhver form for vilkårlighed, racisme eller diskrimination.

- (40) Intet i dette direktiv bør fortolkes som havende til formål at reducere eller begrænse spredning af oplysninger til videnskabelige eller akademiske formål eller rapporteringsformål. Fremsættelsen af radikale, polemiske eller kontroversielle holdninger i den offentlige debat om følsomme politiske spørgsmål falder uden for dette direktivs anvendelsesområde og navnlig uden for definitionen af offentlig opfordring til at begå terrorhandlinger.
- (41) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.
- (42) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (43) Nærværende direktiv bør derfor erstatte rammeafgørelse 2002/475/RIA for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv, og ændre afgørelse 2005/671/RIA —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Der fastsættes ved dette direktiv minimumsregler vedrørende definitionen af strafbare handlinger og straffe i forbindelse med terrorhandlinger, lovovertrædelser med forbindelse til en terrorgruppe og lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter samt foranstaltninger til beskyttelse af og støtte og bistand til terrorofre.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "midler": aktiver af enhver art, uanset om de er materielle eller immaterielle, både løsøre og fast ejendom, uanset erhvervelsesmåde, og retsdokumenter eller -instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital form, som dokumenterer en ret til eller en interesse i sådanne aktiver, herunder, men ikke udelukkende, bankkreditter, rejsechecks, bankchecks, postanvisninger, aktier, værdipapirer, obligationer, tratter og remburs

- 2) "juridisk person": enhver enhed, der har status som juridisk person i henhold til gældende ret, dog ikke stater eller offentlige organer i forbindelse med udøvelsen af offentligretlige beføjelser eller offentligretlige internationale organisationer
- 3) "terrorgruppe": en struktureret sammenslutning af en vis varighed bestående af mere end to personer, som handler i forening med henblik på at begå terrorhandlinger; "struktureret sammenslutning": en sammenslutning, der ikke er vilkårligt dannet med henblik på umiddelbart at begå en lovovertrædelse, og hvis medlemmers roller ikke nødvendigvis er formelt defineret, hvis sammensætning ikke nødvendigvis er fast, og hvis struktur ikke nødvendigvis er nærmere fastlagt.

AFSNIT II

TERRORHANDLINGER OG LOVOVERTRÆDELSER MED FORBINDELSE TIL EN TERRORGRUPPE

Artikel 3

Terrorhandlinger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende forsætlige handlinger, der er defineret som lovovertrædelser i national ret, og som i kraft af deres karakter eller den sammenhæng, hvori de begås, kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade, betragtes som terrorhandlinger, når de begås med et af de formål, som er anført i stk. 2:
 - a) legemsangreb, der kan have døden til følge

- b) alvorlige overgreb mod en persons fysiske integritet
- c) bortførelse eller gidseltagning
- d) massive ødelæggelser af et regeringsanlæg eller et offentligt anlæg, et transportsystem, en infrastruktur, herunder et edb-system, en fast platform på kontinentalsoklen, et offentligt sted eller en privat ejendom, der sandsynligvis vil bringe menneskeliv i fare eller forårsage betydelige økonomiske tab
- e) kapring af luftfartøjer, skibe eller andre kollektive transportmidler eller godstransportmidler
- f) fremstilling, besiddelse, erhvervelse, transport, levering eller brug af sprængstoffer eller skydevåben, herunder kemiske, biologiske eller radiologiske våben eller kernevåben, samt forskning vedrørende og udvikling af kemiske, biologiske eller radiologiske våben eller kernevåben
- g) spredning af farlige stoffer, brandstiftelse, fremkaldelse af oversvømmelser eller eksplosioner med den følgevirkning, at menneskeliv bringes i fare
- h) forstyrrelse eller afbrydelse af vand- eller elforsyningen eller forsyningen med andre grundlæggende naturressourcer med den følgevirkning, at menneskeliv bringes i fare

- i) ulovligt indgreb i informationssystemer som omhandlet i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU¹ i de tilfælde, hvor artikel 9, stk. 3, eller stk. 4, litra b) eller c), i nævnte direktiv finder anvendelse, og ulovligt indgreb i data som omhandlet i artikel 5 i nævnte direktiv i de tilfælde, hvor artikel 9, stk. 4, litra c), i nævnte direktiv finder anvendelse
- j) fremsættelse af trusler om at ville begå en af de i litra a)-i) anførte handlinger.

2. Formålene som omhandlet i stk. 1 er:

- a) alvorligt at intimidere en befolkning
- b) uretmæssigt at tvinge en regering eller en international organisation til at udføre eller til at undlade at udføre en handling
- c) alvorligt at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 2018 af 14.8.2013, s. 8).

Artikel 4

Lovovertrædelser med forbindelse til en terrorgruppe

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende handlinger straffes som strafbare handlinger, når de begås med forsæt:

- a) ledelse af en terrorgruppe
- b) deltagelse i en terrorgruppes aktiviteter, herunder ved tilvejebringelse af informationer eller materielle midler eller gennem enhver form for finansiering af dens aktiviteter, med viden om, at denne deltagelse bidrager til terrorgruppens kriminelle aktiviteter.

AFSNIT III

LOVOVERTRÆDELSE MED FORBINDELSE TIL TERRORAKTIVITETER

Artikel 5

Offentlig opfordring til at begå en terrorhandling

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det at udbrede eller på enhver anden måde, uanset om det er online eller offline, gøre en meddelelse til offentligheden tilgængelig med det forsæt at tilskynde nogen til at begå en af de lovovertrædelser, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra a)-i), hvor denne adfærd direkte, eller indirekte såsom ved forherligelse af terrorhandlinger, plæderer for, at der begås terrorhandlinger og dermed forårsager fare for, at der begås en eller flere sådanne lovovertrædelser, udgør en strafbar handling, når den begås forsætligt.

Artikel 6

Rekruttering af terrorister

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det at hverve en anden person til at begå eller medvirke til at begå en af de lovovertrædelser, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra a)-i), eller i artikel 4, udgør en strafbar handling, når den begås forsætligt.

Artikel 7

Varetagelse af oplæring i terror

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det at varetage oplæring i fremstilling eller brug af sprængstoffer, skydevåben eller andre våben eller skadelige eller farlige stoffer eller i andre konkrete metoder eller teknikker med henblik på at begå eller medvirke til at begå af en af de lovovertrædelser, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra a)-i), med viden om, at det er hensigten, at de tillærte færdigheder skal bruges til dette formål, udgør en strafbar handling, når den begås forsætligt.

Artikel 8

Modtagelse af oplæring i terror

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at modtagelse af oplæring i fremstilling eller brug af sprængstoffer, skydevåben eller andre våben eller skadelige eller farlige stoffer eller i andre konkrete metoder eller teknikker med henblik på at begå eller medvirke til at begå en af de lovovertrædelser, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra a)-i), udgør en strafbar handling, når den begås forsætligt.

Artikel 9

Rejser med terror for øje

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det at rejse til et andet land end den pågældende medlemsstat med det formål at begå eller medvirke til at begå en terrorhandling som omhandlet i artikel 3, med henblik på at deltage i en terrorgruppes aktiviteter med viden om, at denne deltagelse bidrager til en sådan gruppes kriminelle aktiviteter som omhandlet i artikel 4, eller med henblik på at varetage eller modtage oplæring i terror som omhandlet i artikel 7 og 8 udgør strafbare handlinger, når de begås forsætligt.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en af de følgende former for adfærd er strafbare handlinger, når de er begået forsætligt:
 - a) rejser til den pågældende medlemsstat med det formål at begå eller medvirke til at begå en terrorhandling som omhandlet i artikel 3, med henblik på at deltage i en terrorgruppes aktiviteter med viden om, at denne deltagelse bidrager til en sådan gruppes kriminelle aktiviteter som omhandlet i artikel 4, eller med henblik på at varetage eller modtage oplæring i terror som omhandlet i artikel 7 og 8 eller

- b) forberedende handlinger udført af en person, der rejser ind i den pågældende medlemsstat, med det formål at begå eller medvirke til at begå en terrorhandling som omhandlet i artikel 3.

Artikel 10

Tilrettelæggelse eller anden facilitering af rejse med terror for øje

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver form for tilrettelæggelse eller facilitering, hvorved en person modtager bistand til en rejse med terror for øje som omhandlet i artikel 9, stk. 1, og artikel 9, stk. 2, litra a), med viden om, at ydelsen af denne bistand er med terror for øje, udgør en strafbar handling, når den begås forsætligt.

Artikel 11

Finansiering af terror

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver form for direkte eller indirekte indsamling af midler med den hensigt at bruge dem eller med viden om, at de skal bruges, helt eller delvis, til at begå eller til at bidrage til at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-10, udgør en strafbar handling, når den begås forsætligt.

2. Hvis finansiering af terror som omhandlet i denne artikels stk. 1 vedrører en af de lovovertrædelser, der er fastlagt i artikel 3, 4 og 9, er det ikke nødvendigt, at midlerne, helt eller delvis, faktisk bruges til at begå eller til at bidrage til at begå en af de pågældende lovovertrædelser, og det er heller ikke et krav, at gerningsmanden ved, hvilken eller hvilke specifikke lovovertrædelser midlerne skal bruges til.

Artikel 12

Andre lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at lovovertrædelser med forbindelse til terroraktiviteter omfatter følgende forsætlige handlinger:

- a) tyveri af særlig grov beskaffenhed med det formål at begå en af de lovovertrædelser, der er anført i artikel 3
- b) afpresning med det formål at begå en af de lovovertrædelser, der er anført i artikel 3
- c) fremstilling eller anvendelse af falske administrative dokumenter med det formål at begå en af de lovovertrædelser, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra a)-i), artikel 4, litra b), og artikel 9.

AFSNIT IV

**GENERELLE BESTEMMELSER OM TERRORHANDLINGER,
LOVOVERTRÆDELSER MED FORBINDELSE TIL EN
TERRORGRUPPE OG LOVOVERTRÆDELSER
MED FORBINDELSE TIL TERRORAKTIVITETER**

Artikel 13

Forbindelse til terrorhandlinger

For at en lovovertrædelse, der er omhandlet i artikel 4 eller afsnit III, er strafbar, er det ikke nødvendigt, at en terrorhandling faktisk begås, og det er, for så vidt der er tale om de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 5-10 og artikel 12, heller ikke nødvendigt at etablere en forbindelse til en anden specifik lovovertrædelse fastlagt i dette direktiv.

Artikel 14

Medvirken og tilskyndelse, anstiftelse og forsøg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det er strafbart at medvirke og tilskynde til en lovovertrædelse, der er omhandlet i artikel 3-8 og artikel 11 og 12.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det er strafbart at anstifte til en lovovertrædelse, der er omhandlet i artikel 3-12.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det er strafbart at forsøge at begå en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 3, artikel 6, artikel 7, artikel 9, stk. 1, artikel 9, stk. 2, litra a), artikel 11 og artikel 12, bortset fra besiddelse som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra f), og den lovovertrædelse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra j).

Artikel 15

Straffe for fysiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-12 og artikel 14, kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, og som kan medføre overgivelse eller udlevering.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de terrorhandlinger, der er omhandlet i artikel 3, og de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 14, for så vidt de har forbindelse til terrorhandlinger, straffes med strengere frihedsstraffe end dem, der i national ret er fastsat for sådanne lovovertrædelser i tilfælde, hvor der ikke er tale om det særlige forsæt, der kræves efter artikel 3, medmindre lovovertrædelserne allerede straffes med den maksimumsstraf, der kan idømmes i medfør af national ret.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de lovovertrædelser, der er anført i artikel 4, kan straffes med frihedsstraffe med en maksimumsstraf på mindst femten år for den lovovertrædelse, der er anført i artikel 4, litra a), og på mindst otte år for de lovovertrædelser, der er anført i artikel 4, litra b). Hvor den terrorhandling, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra j), begås af en person, der leder en terrorgruppe som omhandlet i artikel 4, litra a), er maksimumsstraffen mindst otte år.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at når en strafbar handling, som omhandlet i artikel 6 eller 7, er rettet mod et barn, kan dette i henhold til national ret tages i betragtning ved strafudmålingen.

Artikel 16

Formildende omstændigheder

Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de straffe, der er omhandlet i artikel 15, kan nedsættes, hvis gerningsmanden:

- a) opgiver sin terrorvirksomhed og

- b) giver de administrative eller retslige myndigheder oplysninger, som de ikke kunne have skaffet sig på anden vis, og som hjælper dem med at:
- i) forebygge eller begrænse virkningerne af lovovertrædelsen
 - ii) identificere eller retsforfølge de andre gerningsmænd
 - iii) fremskaffe bevismateriale, eller
 - iv) forhindre, at der begås yderligere lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3-12 og artikel 14.

Artikel 17

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige for lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-12 og artikel 14, som for at skaffe dem vinding er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person baseret på:
 - a) bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne
 - c) beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.

2. Medlemsstaterne træffer også de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de personer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, har gjort det muligt for en person under denne juridiske persons myndighed at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-12 og artikel 14, til fordel for den juridiske person.
3. Juridiske personers ansvar i henhold til denne artikels stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-12 og artikel 14.

Artikel 18

Sanktioner for juridiske personer

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der holdes ansvarlig i henhold til artikel 17, kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner, f.eks.:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn
- d) likvidation efter retskendelse

- e) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen.

Artikel 19

Straffemyndighed og retsforfølgning

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 3-12 og artikel 14 omhandlede strafbare handlinger, når:
 - a) den strafbare handling helt eller delvis er begået på dens område
 - b) den strafbare handling er begået på et skib, der fører dens flag, eller et luftfartøj, der er registreret i medlemsstaten
 - c) gerningsmanden er statsborger eller har bopæl i medlemsstaten
 - d) den strafbare handling er begået til fordel for en juridisk person, som har hjemsted på dens område
 - e) den strafbare handling er begået mod medlemsstatens institutioner eller befolkning eller mod en af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, som har hjemsted i den pågældende medlemsstat.

Hver medlemsstat kan udvide sin straffemyndighed, hvis den strafbare handling er begået på en anden medlemsstats område.

2. Hver medlemsstat kan i tilfælde, hvor denne artikels stk. 1 ikke finder anvendelse, udvide sin straffemyndighed med hensyn til varetagelse af oplæring i terror som omhandlet i artikel 7, hvis gerningsmanden varetager oplæring af dens statsborgere og personer med bopæl i medlemsstaten. Medlemsstaten underretter Kommissionen herom.
3. Hvis mere end én medlemsstat har straffemyndighed og faktisk mulighed for at retsforfølge for en strafbar handling på grundlag af de samme forhold, samarbejder de pågældende medlemsstater for at afgøre, hvem af dem der skal retsforfølge gerningsmændene, med henblik på om muligt at samle retsforfølgningen i en enkelt medlemsstat. Med henblik herpå kan medlemsstaterne betjene sig af Eurojust for at lette samarbejdet mellem deres judicielle myndigheder og koordinationen af deres indsats.

Der tages hensyn til følgende former for tilknytning:

- a) den strafbare handling blev begået på medlemsstatens område
- b) gerningsmanden er statsborger eller har bopæl i medlemsstaten
- c) medlemsstaten er ofrenes hjemland
- d) gerningsmanden blev fundet på medlemsstatens område.

4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for ligeledes at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 3-12 og artikel 14 i de tilfælde, hvor den nægter at overgive eller udlevere en person, der er mistænkt eller dømt for en sådan strafbar handling, til en anden medlemsstat eller et tredjeland.
5. Hver medlemsstat sikrer, at dens straffemyndighed dækker de tilfælde, hvor en strafbar handling, der er omhandlet i artikel 4 og 14, er begået helt eller delvis på dens område, uanset hvor terrorgruppen holder til eller udøver sine kriminelle aktiviteter.
6. Denne artikel udelukker ikke udøvelse af straffemyndighed, der er fastlagt af en medlemsstat i henhold til dens nationale ret.

Artikel 20

Efterforskningsmidler og konfiskation

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personer, enheder eller tjenester, som er ansvarlige for efterforskning eller retsforfølgning af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3-12, råder over effektive efterforskningsmidler såsom dem, der anvendes i sager om organiseret kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU¹, alt efter hvad der er relevant, indefryser eller konfiskerer udbytte fra og redskaber, som anvendes eller påtænkes anvendt med det formål at begå eller medvirke til at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i nærværende direktiv.

Artikel 21

Foranstaltninger mod onlineindhold om offentlig opfordring

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre øjeblikkelig fjernelse af onlineindhold, der udgør en offentlig opfordring til at begå en terrorhandling, jf. artikel 5, som udbydes fra deres område. De bestræber sig også på at få fjernet et sådant indhold, som udbydes uden for deres område.
2. Medlemsstaterne kan, når fjernelsen af indhold omhandlet i stk. 1 ved kilden ikke er muligt, træffe foranstaltninger til at blokere adgangen til sådant indhold for internetbrugere på deres område.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

3. Foranstaltninger til fjernelse og blokering skal fastlægges via gennemsigtige procedurer og indeholde tilstrækkelige sikkerhedsgarantier, navnlig med henblik på at sikre, at disse foranstaltninger begrænses til hvad, der er nødvendigt og forholdsmæssigt, og at brugerne informeres om årsagen til disse foranstaltninger. Sikkerhedsgarantier vedrørende fjernelse og blokering skal også omfatte muligheden for klageadgang.

Artikel 22

Ændringer af afgørelse 2005/671/RIA

I afgørelse 2005/671/RIA foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1 affattes litra a) således:

"a) "terrorhandling": de lovovertrædelser, der er omhandlet i direktiv (EU) 2017/ ...⁺⁺

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/... af ... om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT ...)."

⁺ EUT: Indsæt venligst nummer på dette direktiv og udfyld fodnoten.

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 6 affattes således:

"6. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at relevante oplysninger, der indsamles af dens kompetente myndigheder som led i straffesager i forbindelse med terrorhandlinger, stilles til rådighed for en anden medlemsstats kompetente myndigheder så hurtigt som muligt, hvis oplysningerne kan anvendes til forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af terrorhandlinger som omhandlet i direktiv (EU) 2017/...⁺ i den pågældende medlemsstat, enten efter anmodning eller spontant, og i overensstemmelse med national ret og relevante internationale retlige instrumenter."

b) Følgende stykke tilføjes:

"7. Stk. 6 finder ikke anvendelse, hvis udvekslingen af oplysninger ville bringe igangværende undersøgelser eller en fysisk persons sikkerhed i fare, eller hvis det ville stride mod væsentlige sikkerhedsinteresser i den pågældende medlemsstat.

8. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres kompetente myndigheder efter modtagelse af de i stk. 6 omhandlede oplysninger træffer rettidige foranstaltninger i overensstemmelse med national ret, når det er relevant."

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på dette direktiv.

Artikel 23

Grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder

1. Dette direktiv indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er fastlagt i artikel 6 i TEU.
2. Medlemsstaterne kan fastsætte de betingelser, der kræves i henhold til og i overensstemmelse med de grundlæggende principper om pressens og andre mediers frihed for så vidt angår pressens eller andre mediers rettigheder og ansvar samt proceduremæssige garantier, hvis sådanne betingelser vedrører fastlæggelse eller begrænsning af ansvar.

AFSNIT V

BESTEMMELSER OM BESKYTTELSE AF TERROROFRE, HJÆLP TIL TERROROFRE OG TERROROFRES RETTIGHEDER

Artikel 24

Bistand og hjælp til terrorofre

1. Hver medlemsstat sikrer, at efterforskning eller retsforfølgning af lovovertrædelser, der er omfattet af dette direktiv, ikke afhænger af, om et terroroffer eller en anden person, der er offer for lovovertrædelsen, indgiver anmeldelse eller fremsætter anklage, i det mindste ikke, hvis handlingerne blev begået på medlemsstatens område.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der i overensstemmelse med direktiv 2012/29/EU etableres hjælpetjenester, som imødekommer terrorofres særlige behov, og at de er til rådighed for terrorofre umiddelbart efter et terrorangreb og så længe, det er nødvendigt. Sådanne tjenester leveres ud over, eller som en integrerende del af, almindelige hjælpetjenester for ofre, som kan henvende sig til eksisterende enheder, der tilbyder specialisthjælp.
3. Hjælpetjenesterne skal kunne yde bistand og hjælp til terrorofre alt efter deres særlige behov. Disse tjenester skal være fortrolige, gratis og nemt tilgængelige for alle terrorofre. De omfatter navnlig:
 - a) krisehjælp og psykologisk bistand, f.eks. traumestøtte og -rådgivning
 - b) vejledning og oplysning om ethvert retligt, praktisk eller finansielt anliggende, herunder at lette terrorofres udøvelse af retten til oplysninger, som fastsat i artikel 26
 - c) bistand i forbindelse med terrorofres krav om erstatning, der er til rådighed i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret.

4. Medlemsstaterne sikrer, at der etableres mekanismer eller protokoller, der gør det muligt at aktivere hjælpetjenester for terrorofre inden for rammerne af deres nationale beredskabsinfrastrukturer. Sådanne mekanismer eller protokoller skal sørge for koordineringen af relevante myndigheder, agenturer og organer, så de kan yde en sammenhængende indsats, der imødekommer ofres og deres familiemedlemmers behov umiddelbart efter et terrorangreb og så længe, det er nødvendigt, herunder tilstrækkelige midler til at lette identifikationen af og kommunikation med ofrene og deres familier.
5. Medlemsstaterne sikrer, at terrorofre modtager passende lægebehandling umiddelbart efter et terrorangreb og så længe, det er nødvendigt. Medlemsstaterne bevarer retten til at organisere lægebehandlingen af terrorofre i overensstemmelse med deres nationale sundhedssystemer.
6. Medlemsstaterne sikrer, at terrorofre har adgang til retshjælp i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2012/29/EU, når de er part i en straffesag. Medlemsstaterne sikrer, at forbrydelsens alvor og omstændighederne ved den strafbare handling afspejles behørigt i betingelserne og procedurereglerne for, at ofre kan få adgang til retshjælp i overensstemmelse med national ret.
7. Dette direktiv anvendes som et supplement til og berører ikke foranstaltninger, der er fastsat ved direktiv 2012/29/EU.

Artikel 25
Beskyttelse af terrorofre

Medlemsstaterne sikrer, at der i overensstemmelse med direktiv 2012/29/EU kan træffes foranstaltninger til at beskytte terrorofre og deres familiemedlemmer. Når der tages stilling til, om og i hvilket omfang de bør nyde godt af beskyttelsesforanstaltninger under en straffesag, lægges der særlig vægt på risikoen for intimidering og gengældelse og behovet for at beskytte terrorofres værdighed og fysiske integritet, herunder under afhøring og ved afgivelse af vidneforklaring.

Artikel 26
Rettigheder for terrorofre med bopæl i en anden medlemsstat

1. Medlemsstaterne sikrer, at terrorofre, som har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor terrorhandlingen blev begået, har adgang til oplysninger om deres rettigheder, de tilgængelige hjælpetjenester og erstatningsordninger i den medlemsstat, hvor terrorhandlingen blev begået. De berørte medlemsstater træffer i den forbindelse passende foranstaltninger til at lette samarbejdet mellem deres kompetente myndigheder eller enheder, der yder specialisthjælp, for at sikre terrorofre reel adgang til sådanne oplysninger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at alle terrorofre har adgang til bistands- og hjælpetjenester som omhandlet i artikel 24, stk. 3, litra a) og b), på området for den medlemsstat, hvor de har deres bopæl, også selv om terrorhandlingen blev begået i en anden medlemsstat.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

Erstatning af rammeafgørelse 2002/475/RIA

Rammeafgørelse 2002/475/RIA erstattes for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, idet dette dog ikke berører medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår datoen for gennemførelse af nævnte rammeafgørelse i national ret.

For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2002/475/RIA som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 28
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... [18 måneder efter datoen for dette direktivs vedtagelse]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 29
Rapportering

1. Kommissionen forelægger senest den ... [36 måneder år efter datoen for vedtagelsen af dette direktiv] Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori det vurderes, hvorvidt medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterleve dette direktiv.

2. Kommissionen forelægger senest den ... [54 måneder efter datoen for vedtagelsen af dette direktiv] Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori dette direktivs merværdi med hensyn til at bekæmpe terror evalueres. Rapporten skal også omfatte dette direktivs indvirkning på de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder på ikkeforskelsbehandling, på retsstatsprincippet og på niveauet af beskyttelse og bistand, der ydes til terrorofre. Kommissionen tager hensyn til oplysninger, der indsendes af medlemsstaterne i henhold til afgørelse 2005/671/RIA, og alle andre relevante oplysninger om udøvelse af beføjelser i henhold til terrorbekæmpelseslove, der er knyttet til gennemførelsen af dette direktiv. Kommissionen træffer om nødvendigt afgørelse om hensigtsmæssige opfølgende skridt på grundlag af denne evaluering.

Artikel 30

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 31

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i ..., den.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand
